

Învierea Domnului, 2015

Iubiți frați și surori,

Cu săptămâni în urmă am început împreună Postul Mare și, așa cum a procedat în fiecare an, în drumul de pregătire a Paștelui, și de data aceasta Biserica ne-a propus programul pe care îl cunoaștem, în mare, cu toții.

Ni s-a recomandat pentru această perioadă să sporim rugăciunea, postul și pomana; să medităm suferințele lui Cristos participând la Calea Crucii; să ne spovedim și să ne îndreptăm de cele rele, să devenim mai buni în fața lui Dumnezeu și a oamenilor.

Poate că programul fiecăruia dintre noi nu s-a putut adapta mult la toate cele propuse de Biserică pentru acest Post Mare, dar îmi place să cred că toți fiii Bisericii Catolice din Arhieceză s-au pregătit pentru Sărbătoarea Paștelui, atât cât au putut, și acum intrăm în spiritul Tainei Învierii Domnului, cât de cât schimbați și gata să primim de la Isus cel Înviat noi puteri pentru a continua acest drum al credinței, nu fără dificultăți, dar nici lipsiți de ajutorul și de milostivirea lui Dumnezeu.

Apostolii au mers spre ziua cea mare a Învierii așa cum au fost și cum au putut: cu lipsuri, cu greșeli, cu trădări; fiecare pe drumul lui. Dar în cele din urmă s-au găsit împreună. Taina Învierii i-a adunat și i-a păstrat împreună; și adresându-se unii către alții au început să anunțe că Isus este viu; că Isus a Înviat.

Vedeți că acum, în Sărbătoarea Paștelui, noi facem la fel ca Apostolii. Ne adunăm la biserică să vestim același adevăr: **Cristos este viu!** Cristos a înviat! Cu acest gând plecăm de acasă și revenim de la biserică, stând alături cu sufletul de acest **mister de credință**, așa cum am sta lângă un foc, ca să ne încălzim și să „visăm”, sperând la cele ce vor veni, chiar și după mormânt.

Am spus **mister de credință**, pentru că Învierea lui Isus este un fapt care se oferă credinței noastre invitându-ne să-l primim și să ne luminăm; tot astfel a fost Învierea și pentru Apostoli. Ei nu au asistat la Înviere, dar au aflat vestea Învierii, apoi l-au văzut pe Isus viu și au crezut.

Ucenicii care în seara de Paști s-au întors de la Emaus la Ierusalim pentru a anunța că îl văzuseră pe Domnul, intrând în încăperea unde erau împreună ceilalți discipoli, în Cenacol, încă înainte ca ei să apuce să spună ceva, au fost întâmpinați de un cor de voci care strigau: „Domnul a înviat într-adevăr și s-a arătat lui Simon” (Lc 24,34).

Cuvintele Evangheliilor care ne vorbesc despre Învierea lui Isus ne descoperă credința de nezdruncinat a Apostolilor

în faptul Învierii și transmiterea acestui adevăr către toate generațiile și către toate marginile pământului.

Iată ce ne spune Sfântul Apostol Petru despre Isus: „Pe el l-au omorât atârându-l pe lemn. Pe acesta Dumnezeu l-a înviat a treia zi și a îngăduit să se arate nu întregului popor, ci nouă, martorilor aleși mai înainte de Dumnezeu, care am mâncat și am băut cu el după ce a înviat din morți, și ne-a poruncit să predicăm poporului și să dăm mărturie că el a fost pus de Dumnezeu judecător al celor vii și al celor morți” (Fap 10, 39-42).

Prin anii 56-58, Apostolul Paul scria: „V-am transmis, în primul rând, ceea ce am primit și eu: Cristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi, a fost înmormântat și a înviat a treia zi, după Scripturi. Și i s-a arătat lui Chefa, apoi celor doisprezece, după aceea s-a arătat la peste cinci sute de frați dintr-o dată, dintre care cei mai mulți au rămas până acum, iar unii dintre ei au murit. După aceea i s-a arătat lui Iacob și apoi tuturor apostolilor. Celui din urmă dintre toți, ca unuia născut înainte de vreme, mi s-a arătat și mie” (1Cor 15, 1-8). Acesta este nucleul central de învățătură și de credință pe care l-am primit prin Evangheliile și prin mărturia Apostolilor: **Domnul a înviat și s-a arătat viu!** La aceasta se adaugă un nou element: **mormântul gol**, care pentru Sfântul Ioan va deveni o dovadă aproape fizică a Învierii lui Isus (In 20,3-10). Pentru Evangheliile, însă, aparițiile lui Isus înviat sunt decisive în ceea ce privește credința Apostolilor. Iată, deci, pe scurt, ce ne spune Noul Testament. După moarte, Isus s-a făcut vizibil și din punct de vedere trupesc, mai multor martori, care l-au recunoscut ca fiind același cu cel care trăia și activa printre ei înainte de moarte. Este vorba de o experiență concretă, corporală: l-au văzut pe Cel Înviat cu ochii lor, l-au ascultat cu urechile lor, au mâncat împreună, iar unii, ca Toma, l-au atins. Erau întâlniri personale așa cum erau înainte de răstignire și moarte; martorii aveau certitudinea că **EL** este viu, că a înviat.

Această credință ne-a fost transmisă și nouă; îi suntem recunoscători lui Dumnezeu că am fost luminați și încălziți sufletește de această mare Taină a Învierii. **Lumina Învierii lui Isus ne descoperă că și noi vom învia.** Moartea nu va avea ultimul cuvânt. Cu învierea lui Isus am fost introduși în marele ocean al vieții care va fi pentru fiecare dintre noi, fără apus. Isus a murit și a înviat. Vom muri și noi și vom învia! În viața aceasta îl întâlnim pe Isus prin credință, prin Cuvântul Sfânt și prin Sacramente. Credința în Înviere ne spune că după moarte îl vom întâlni și-l vom vedea așa cum este: Fiul lui Dumnezeu, Unicul Răscumpărător.

Lumina și căldura Sărbătorii Învierii lui Isus strălumi- ►►

▶ nează, așadar, gândul morții, pregătindu-ne pentru ultima seară pământească și pentru trecerea în veșnicie. Rodul postului, al rugăciunilor și al faptelor de generozitate, rodul meditării Învierii lui Isus să ne pregătească și să ne plămădească astfel viața încât să spunem în fiecare zi și prin cuvintele și prin faptele noastre, această mărturisire de credință: **Moartea Ta o vestim Doamne și Învierea ta o mărturisim până când vei veni!**

Deseori va reveni la lecturile Sfintelor Liturghii din acest timp de Paști, ca și în toți anii, tema Învierii Domnului. Să nu uităm că în ea stă pusă **sămânța învierii noastre.**

Să ne bucurăm, așadar, de Sărbătoarea Învierii Domnului și, inspirându-ne de la ospățul euharistic – Sfânta Liturghie -, să așezăm ospăț sufletesc în inimile noastre, stând față în față cu Cel care acum ne călăuzește, ne hrănește și ne alină setea interioară dându-ni-se întreg și pururi viu; și la acest ospăț să-i spunem că în ciuda păcatelor noastre îl iubim mai presus de toate și că îndrăznim să îngânăm ca ucenicii din Emaus: **Rămâi cu noi, Doamne!**

Iubiți frați și surori din Arhidieceză, mă bucur nespuse că și Sărbătoarea Paștelui ne adună pe toți pe la bisericile

de care aparținem, pentru a ne întări credința și pentru a transmite și generațiilor care vor veni aceeași convingere, aceeași certitudine: că Isus Cristos a înviat spre învierea noastră. Suntem prin aceasta asemenea Bisericii de la început, care în unitate a sărbătorit și a vestit același adevăr, nu arareori cu prețul vieții; suntem asemenea aceluia care peste veacuri s-au născut, au crescut și au murit în lumina aceluiași adevăr al Învierii promițător de înviere. Suntem și noi chemați să știm, prin Învierea lui Isus, că, după ce ne vom fi dus crucea și vom muri, vom continua drumul lui Isus: **drumul învierii.**

Cristos a Înviat!

Adevărat a înviat!

Tuturor vă doresc Sărbători fericite! Dumnezeu să vă binecuvânteze! ■

+ Ioan ROBU

Arhiepiscop Mitropolit de București

SANCTITĂȚII SALE, FRANCISC PONTIF SUPREM

Sfinte Părinte,

Sărbătorind din nou, cu nespuse bucurie, împreună cu întreaga Biserică Catolică, răspândită pe toată fața pământului, Învierea Domnului, Arhiepiscopul Arhidiecezei de București și Episcopul său Auxiliar, cu preoții săi, cu membrii congregațiilor religioase de bărbați și femei și cu întregul popor credincios, încredințat grijii sale pastorale, în timp ce îl preamărim pe Cristos Domnul, Lumina strălucitoare, care îndepărtează întunericul, Principele Vieții noi și Sfințitorul celor muritori, mulțumindu-i Veșnicului Părinte, care l-a preamărit pe Fiul său și l-a constituit Moștenitor a toate, dorim să ne mărturisim iubirea sinceră, recunoștința vie, ascultarea neîntreruptă și atașamentul tare față de Păstorul Suprem al turmei lui Cristos în peregrinarea ei pe acest pământ.

Prin rugăciuni fervoroase și zilnice, prin mijlocirea Sfintei Fecioare Maria, Mama Mântuitorului și Mama Bisericii, implorăm pentru Succesorul Sfântului Apostol Petru belșugul harurilor și bucuriilor pascale, revărsarea bogată a darurilor Duhului Sfânt și asistența continuă a Domnului Isus, Înviat din morți, care rămâne pentru totdeauna viu și mijlocește pentru oameni la Tatăl ceresc, Cel bogat în milostivire.

Pentru lumea de astăzi, lume chinuită de așa de mari încercări, totuși lume mântuită cu Sângele prețios al lui Cristos, pentru Biserica noastră locală, pentru Patria noastră și pentru poporul nostru, cerem cu încredere Binecuvântarea Apostolică, aducătoare de daruri cerești.

București, 27 martie 2015

+ Ioan Robu
Arhiepiscop Mitropolit